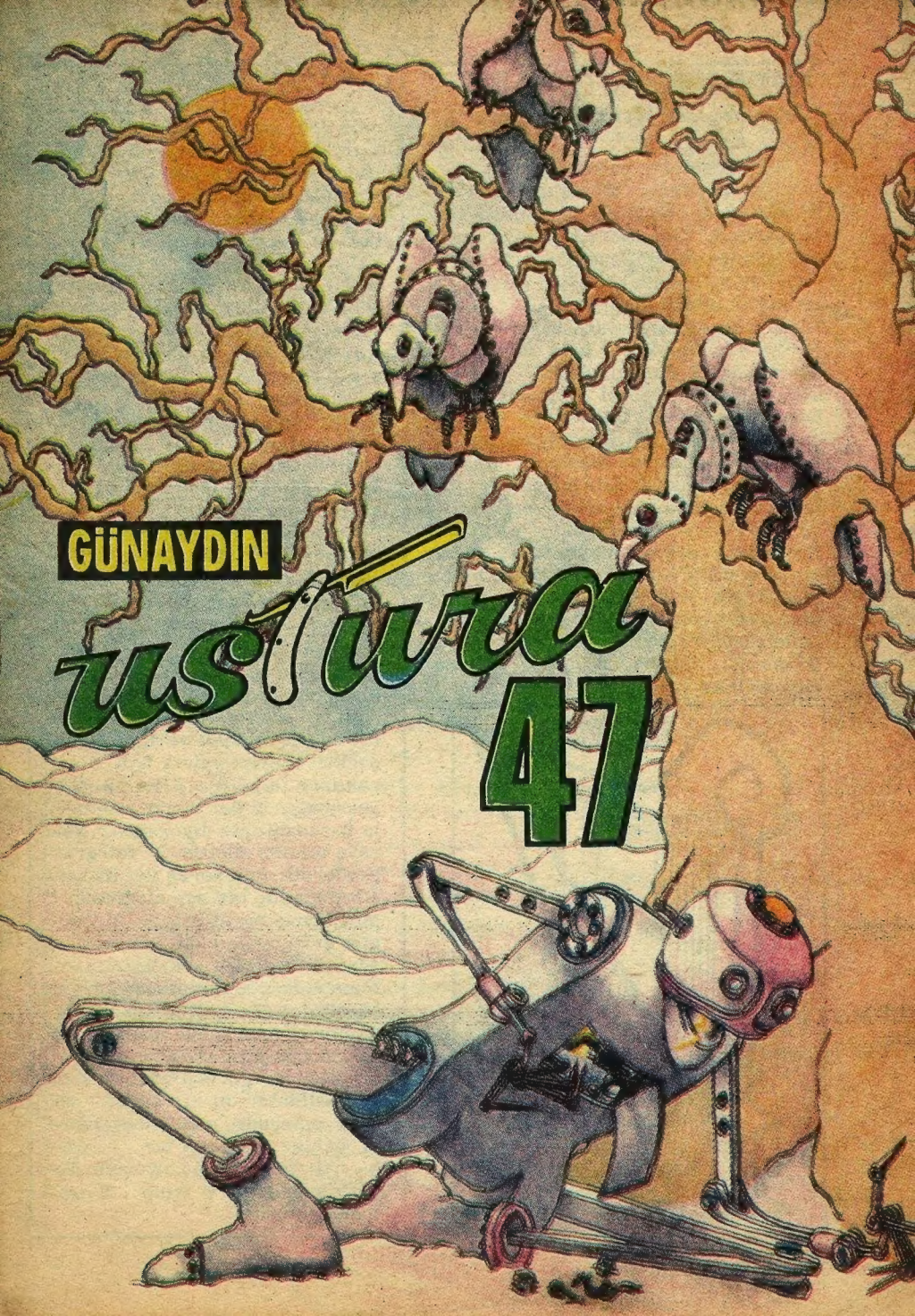
GÜNAYDIN
ustura

ANLAT DERDİNİ MARKO PAŞA'YA!

Osmanbey'den (İstanbul) Bn. Sevim K. soruyor:

"Ey paşaların paşası,

Ben 36 yaşında bir dulum. Çevremde güzel olduğumu söylerler.Siz herkesin derdine derman oluyorsunuz.Benim de derdime bir çâre bulun paşam. Acaba bana kaç metre kumaştan elbise çıkar?"

Markopaşa : "Sevgili bayan,

Bu yaşınıza kadar hâlâ boyunuzun ölçüsünü alamadınız mı? Nasıl size çevrenizde güzel diyorlarsa, bana da çevremde iyiliksever olduğumu söylerler. Size bir iyilik yapmak isterim. Ama, mektupla ölçünüzü alamam ki.. "Bir münasip zamanda, meselâ saat onda, onikide, üçte, ne zaman isterseniz, geliniz. Herhangi nedenle gelemezseniz,size şunu salık veririm:Kendinize elbiselik altı-yedi metre kumaş alınız. Sakın çok demeyin. Terzinizi de düşünün. Terziniz ve onun çoluğu çocuğu, akrabaları çıplak kalacak değiller ya..."

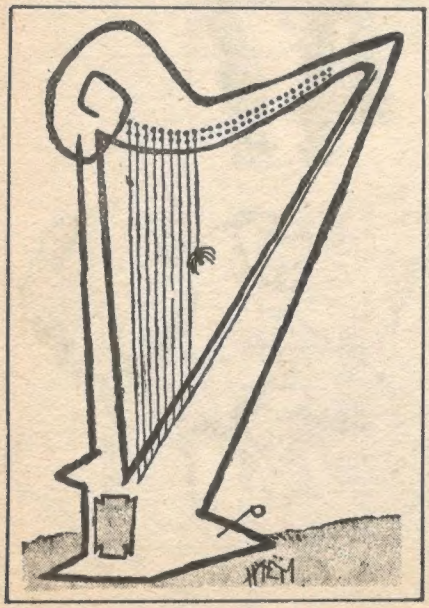

Evlenme teklifi

28'inci sayımızda,bildirdiğimiz gibi,mizahî birkaç evlenme ilânı yayınlamıştık.Bunları ciddî sanan yüze yakın okurumuzdan,bu ilânlara cevap ve evlenme teklifi geldi. İsteme-den,bu okurlarımızın en duygusal yanlarını şakaya almamın üzüntüsü içinde,bu evlenme ilânlarının alay,şaka ve uydurma olduklarını iki kez yazdığımız halde hâlâ bu ilânları ciddî sanıp evlenme teklifi mektupları yazanlar oluyor.

Evlenme ilânlarına gelen ciddî cevaplardan birini, yazarın adını ve adresini gizli tutarak ve imzasını hiç değiştirmeden yayınlıyoruz:

"Beyefendi ilâvenizde evlenme teklifleri ilân ediyorsunuz teşekkürlerimi arz ederim yalnız evlenmek isteyen gençle alay etmemenizi hatırlatmış oluyorum?

Sebebine gelince ustura ilâvesinin 28 inci sayısında vermiş olduğunuz evlenme teklifini okudum ve yazdım siz ise 35 inci ilâvede cevabınızı verdiniz teşekkür ederim yalnız tam olarak izah istiyoruz.Kilo: 38 diyorsunuz, 21'den sonra telefonla konuşabiliriz diyorsunuz.Nereye telefon edelim fotoğraf gönderdik açık adres verdik karşılığında hiç bir şey alamadık. Mümkünse şayet kız da bizim gibi evlenmede ciddi ise kendi adresini veyahut arkadaşının telefon numarasını versin bizzat kendimizi görüşelim hem kilo 38 diyorsunuz bunun doğru olup olmadığını bilmek istiyorum.

Satırlarıma son verirken sonsuz selâmlarımı arz eder en kısa zamanda menfi cevabınızı bekler adresimi bir daha hatırlatmış bulunuyorum.Teşekkür ederim mektup 2 nci mektubumdur.

Başyazı

Milli Plan ne demektir?

Yazan: Şaban ŞABANER

Geç de olsa planın ehemmiyet derecesini en sonunda anlamış bulunuyoruz. Plansızlık çok kötü bir şeydir ve planlılık da çok iyi bir şeydir. Her insanın birkaç planı olmalıdır ki, planlardan biri iyi sonuç vermezse, hemen başka bir plan fora edilmelidir. İşte bu yüzdendir ki, uzak görüşlü politikacılarımızın her cebinde birkaç plan bulunmakta, zamana ve zemine göre bu planlardan biri yürürlüğe girmektedir. Planlardan hiç biri, zemine, zamana ve zamaneye uymazsa, o zaman plan zaman ve zamaneye uydurulmalıdır.

Halkımız ötedenberi planın ehemmiyetini çok iyi bildiği için planlı politikacıları "Amma da plancı herif, aşkolsun!" diye değerlendirmektedir.

Istanbul'un o kadar çok planları vardır, yerli ve yabancı uzmanlara o kadar çok plan yaptırılmıştır ki, koyacak yer bulunmakta güçlük çekildiğinden, mahzende çürümemeleri için planları korumak için bir plan yaptırılması düşünülmektedir. Istanbul'da planların ne kadar çok olduğunun en güzel örneği, Sultan Beyazıt zamanındanberi Beyazıt meydanı olan alanın "Hürriyet meydanı" adını aldıktan sonra, tam ve sınırsız bir hürriyet içinde her ayda yepyeni bir plana göre değiştirilerek son aldığı o biçimsiz biçimdir. Beyazıt meydanının bugünkü biçimi, plana ne kadar ehemmiyet verildiğini göstermektedir. İşler ilkin bir plana göre düzenlenirken, sonradan kuşe kâğıt üzerine çizilmiş daha süslü ve daha güzel bir plan getirilince hemen eski plandan vaz geçilerek yeni plan uygulanmış ve böyle Hürriyet meydanı anlamsız duvarlarla süslü bir cezaevi bahçesi durumuna getirilmiştir. Öyle ki, Hürriyet meydanının bir yanından öbür yanına geçmek isteyenler, birkaç saat duvarlar arasında dolaşıp yollarını ve kendilerini kaybettikten sonra, tıpkı bulmaca duvarlarında olduğu gibi Allahın izniyle bir gedik bulup, canlarını duvarlardan dışarıya atmaktadırlar.

Şimdi hükümetimiz, kalkınma planları hazırlamaktadır. Bu planları büyük dostumuz Amerika beğenirse yurdumuzda yatırım yapacak, yatırımla bizleri kalkındıracaktır.

Muhalifler "Mademki yapılan plan Amerikalılara beğendirilecek, ne diye biz zahmet ediyoruz, planı da Amerikalılar yapsın!" demektedirler. Bu düşüncenin ne kadar saçma olduğu ortadadır. Çünkü, Amerika plan yaparsa bu, Amerikan planı olur. Oysa biz, Amerikalılara beğendireceğimiz planı kendimiz yaparsak, işte o zaman millî plan yapmış oluruz.

Carlo Manzoni'den bir hikâye:

Ev kapısının ANAHTARI

Bay Vaneranda bir evin kapısı önünde durarak, kapalı ,karanlık pencere pancurlarına uzun uzun baktı. Sonra da sanki birisini çağırıyor - muş gibi habire ıslık çalmaya başladı.

Çok geçmedi, üçüncü kat pencerelerinden birinde bir erkek başı göründü. Penceredeki adam aşağıya doğru eğilerek.

-Anahtarınız mı yok? diye seslendi.

Bay Vaneranda,

-Evet, yok..diye bağırdı.

Penceredeki adam,

-Evin kapısı kapalı mı? diye bir daha seslendi.

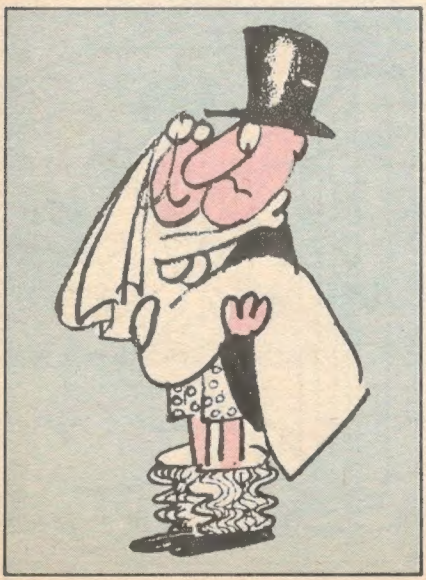

Bay Vaneranda,,

-Evet, kapalı...diye cevap verdi.

-Öyleyse size anahtarı atayım..

Şaşıran Bay Vaneranda,

-Peki ama niçin?diye sordu

Penceredeki adam,

-Niçin olacak canım.. dedi elbette kapıyı açmanız için.

Bay Vaneranda,

-Peki, peki, dedi, ille de evin kapısını açmamı istiyorsanız, anahtarı atın öyleyse...

-İyi ama içeri girmiyecek misiniz?

-Ben mi?Yooo..Ne diye içeri girecekmişim?

İşe hiç akıl erdiremeyen penceredeki adam,

-Siz bu apartmanda oturmuyor musunuz kuzum? diye seslendi.

Bay Vaneranda,

-Hayır, bunu da nerden çıkardınız?diye bağırdı.

-Öyleyse anahtarı ne diye istiyorsunuz?

-Kapıyı açmamı istiyorsunuz, elbet anahtarla açacağım. Yoksa bir düdükle kapıyı açabileceğimi mi sanıyorsunuz?

Penceredeki adam bağırarak,

-Ben sizden kapıyı açmanızı istemedim ki..Sizin burda oturduğunuzu sandım. Çünkü demindenberi pencerenin dibinde ıslık çalıyorsunuz.

Bay Vaneranda sesini büsbütün yükselterek,

Yani bu evde oturanların hepsi ıslık mı çalar?diye sordu.

Penceredeki adam,

-Evet, dedi, yanlarında anahtarları yoksa ıslık çalarlar... dedi..

Bay Vaneranda,

-Bende de anahtar yok.. diye bağırdı.

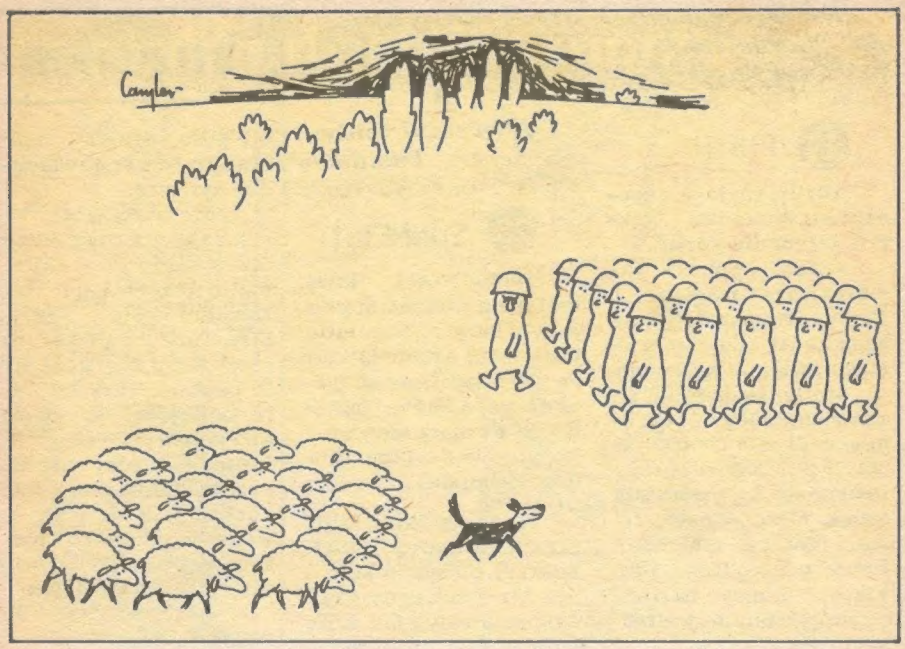

O sırada birinci kat pencerelerinden birinden başını uzatan bir bey kükrer gibi bağırdı:

--Bu yaygara, şamata da ne oluyor geceleyin? Gürültünüzden insan uyuyamıyor.

Bay Vaneranda,

--Kendisiyle konuştuğum bay üçüncü katta, ben de yerde olduğuma göre konuşabilmek için elbet bağıracağız... dedi. Alçak sesle konuşursak birbirimizi anlayamayız ki.

Birinci kat penceresindeki adam,

--İyi ama, dedi, gecenin bu saatinde istediğiniz nedir?

Bay Vaneranda,

--Bunu bana değil, üçüncü kattaki baya sorunuz... dedi, doğrusunu isterseniz, ben de ne olduğunu anlamış değilim. En önce, evin kapısını açayım diye bana anahtarı atmaya kalktı. Sonra da ıslık çaldığıma göre, bu evde oturmam gerektiğini söyledi. Yani, ne istiyor, hiç anlayamadım. Siz de ıslık çalar mısınız?

Birinci kat penceresindeki adam

--Ben mi? Hayır... Hem ne diye ıslık çalacakmışım! dedi.

Bay Vaneranda,

--Niçin olacak, dedi, bu evde oturduğunuz için elbet.. Üçüncü kat penceresindeki bay, bu evde oturan herkesin ıslık çaldığını iddia ediyor. Bana göre hava hoş, canınız istiyorsa elbet ıslık çalarsınız, bana ne.

Bay Vaneranda, böyle söyledikten sonra ordan uzaklaştı. Giderken "Burası mutlak bir tımarhanedir" diye mırıldandı...

MERAK

İki serseri parkta konuşuyordu Biri,

-Çok merak ediyorum, dedi, Onassis'in yerinde olsaydık acaba ne yapardık?

Öbürü,

-Sen bizi bırak, dedi, ya o bizim yerimizde olsaydı, ne yapardı... O daha meraklı...

Konya-Cumhuriyet alanı, Kardeşler Sk.No: I/2 Aysel Koşukçu yazıyor.

24 FIKIH

Yörük, yaylaya çıkacağı sırada cerre çıkmış bir molla görür.

-Efendi, der, biz yarın yaylaya çıkacağız.. Benim oğlanı, yaylaya çıkana kadar okut... Yazıktır, bilgisiz kalmasın.

Molla, bu denli az zamanda bişey öğretemiyeceği için çocuğa yalnız "Fıkıh" demesini öğretirse de, kalın kafalı çocuk yolda "Fıkıh, fıkıh.." diye giderken, kelimeyi unutup "Fık.. Fık. Fık..." demeye başlar. Oğlan babasının yanına varıp da,

-Fık... Fık... Fık... demeye başlayınca koca yörük,

-De gidinin hocası dee.. Az kala oğlan ilimden boğulayazmış... Oğlanı boğazına kadar ilim doldurmuş... der.

■

Etimesgut (Ankara)-Şeker Enstitüsü, Sahir Tamer vazıyor:

25 SÜNNETÇİ

Uluslararası kılıç kullanma yarışması yapılıyormuş... Yüzlerce yarışmacı arasında bir de Türk katılmış bu yarışmaya. Alman, İngiliz ve Fransız şövalyeleriyle bir de Türk finale kalmışlar.

Alman şövalye kılıç elinde bekliyor. Jüri başkanı, önündeki kutudan bir sinek uçurmuş. Alman şövalye bir kılıç sallayışta uçan sineği ikiye bölmüş.

Sıra İngiliz şövalyeye gelmiş. Jüri başkanı küçük kutudan bir sinek daha uçurmuş. İngiliz, bir kılıç vuruşta uçan sineğin başını gövdesinden ayırmış.

Jüri başkanı bir sinek daha uçurmuş. Fransız şövalye, bir kılıç sallayışta, sineğin tek kanadını kesip atmış. Sıra Türk'e gelmiş. Bir sinek daha uçurmuş jüri başkanı. Türk bir kılıç sallayınca, sinek zikzaklar çizerek yere konmuş. Yerde, sendeliyerek apışını aça aça yürümüş. Hemen Türk, cebinden çıkardığı kartını Jüri başkanına vermiş. Kartı okumuşlar:

"Fenni Sünnetçi Kâmil Hızlıkeser"

Böylece Türk birinciliği almış.

■

Çerkeş- Belediye tahsildarı Kemal Çubukçuoğlu yazıyor

26 HAKLA

Nasrettin Hoca ormanda giderken avcıların kurduğu tuzağa düşmüş. Kurtulmak için çabalarken,

-Şurdan bir kurtulursam yoksullara hakla hakla buğday dağıtacağım... deyip duruyormuş.

Derken tuzaktan kurtulmuş, topallıya topallıya giderken yine kendi kendine söylenmiş:

-Ulan akılsız, sen kendin yoksulun birisin. Yığın yığın buğdayın an-

Yarışma

OKUR KARİKATÜRLERİ

-İyi traş ediyor!..

Fıkraları

bar dolusu tahılın mı var ki bir de yoksullara hakla hakla buğday dağıtacaksın...

Demeye kalmamış, bir başka tuzağa yakalanınca, bağırmaya başlamış:

-Vallahi de haklaya gidiyorudum, billahi de haklaya gidiyordum...

■

Zeytinburnu(İstanbul)-Yenidoğan Mh. 8 Sk. No:192 Fahrettin Eriş yazıyor:

27 ÇALIŞMAK

Bir gün, dolmuş ile Taksim'den Beyazıt'a gelirken, yanımda oturan iki kişinin konuşması ilgimi çekti. Giyiniş ve sözlerinden birinin patron olduğu belliydi.. Başka birinden söz ediyorlardı. Öbürü, patron kılıklıya,

-Sizin yanınızda ne kadar çalışmıştı? diye sordu.

Patron,

-Ancak dört-beş ay.. deyince öbürü şaşarak,

-Nasıl olur, çoktan beri yanınızda çalışmıyor mu?diye sordu.

Patron,

- Çalıştı sayılmaz ki dedi, dört yılı memurluk ile geçti.

28 ANLAYAMADIK

Bir gün Aksaray'dan geçiyordum. Bir yere toplanmışlar, bir kalabalık... Gürültü, patırdı, her kafadan bir ses çıkıyor. Yaklaştım, merakla sokuldum. Bir adam sandalyenin üstüne çıkmış, ayaklarının ucuna da kalkmış, kaz gibi boynunu uzatarak başını bir o yana, bir bu yana çeviriyor. Ben adama,

-Ne var, ne oluyor? diye sorunca, sanki o da birisinin bu sorusunu bekliyormuş gibi bağırmaya başladı:

-Yahu ne var, ne oluyor diye buraya geldim, ona buna sordum, bişey anlayamadım. Öğrenmek için iki saattir de sandalyenin üstünden bakıyorum, hâlâ anlamadım ne olduğunu...

■

Denizli-Saltak Cd. No 33/3 Rıdvan Erdemir yazıyor:

29 CENNETİN KAPISI

Üçüncü Ahmet bir söyleşi sırasında,

-Musiki bana, cennet kapısı açılırken çıkan ses gibi geliyor... deyince, Padişaha yaranmak isteyen birisi,

-Bana da öyle gelir efendimiz... demiş.

Padişah, hemen dalkavuğa,

-Sana gelen, cennet kapısı kapanırken çıkardığı gıcırtıdır. demiş.

■

Aksaray(İstanbul) 651I Sok. No:7 Orhan İdikut yazıyor:

30 YESEYDİ

Tirenin altında kalıp ezilmekten kurtulan bir kedi, soluk soluğa tirenin arkasından şöyle söylenmiş:

-Demin karşıdan gelirken fare kadardı, ne de çabuk büyüyüverdi..

Sonra da omuz silkmiş:

İyi ki, yememişim yoksa mideme dokunurdu.

■

Kocamustafapaşa, (İstanbul)Hacı Hüseyin Ağa Mh. Atik Hamam Sk. No:10 Muharrem Alp yazıyor.

31 HALİLİ HAMAL

Bir gün Mısırçarşısından geçiyordum. Arkasında arkalığı bir hamal, elinde bir mektupla yanıma yaklaştı,

-Beğim, okumuşluğun var mı?diye sordu.

-Evet..deyince okumam için köyünden gelen mektubu verdi. Anasından gelen mektup özet olarak şöyleydi:

"Oğlum,

Sana postayla ufak bir hediye gönderiyorum. Bu, küçük bir halı, işlemeli. Bu halıyı arkalığına diktir ki, sana halılı hamal desinler de İstanbul'da itibarın artsın. İnşallah hamalbaşı olursun da burda da namın yürür."

Doğan Nadi'nin
Pierre Daninos'tan bir çevirisi:

SİZE ŞÖYLE DERLERSE

● Benim için ne derlerse desinler, bana vız gelir...

● İstediğinizi büyük memnunlukla yerine getirmek isterdim, ama biliyorsunuz, prensip meselesi...

● Kellemi keserim...

● Beyfendi, ilk olarak, müştterilerimizden biri böyle bir şikâyette bulunuyor.

● Oysa onbeş gün önce size uzun bir mektup yazmıştım. Evet, evet, hatta kendi elimle postaya verdim. Demek almadınız! Ne tuhaf!..

● Belki birazcık uzun ama, yıkanınca çeker...

● Sizinle apaçık konuşacağım.

● Başkalarından daha zeki olduğumu sanmıyorum ama...

● Milletlerin hürriyetini ve medeniyetin ilerlemesini güven altına almak için...

● Eve bir daha bakayım, ama kitabınızı geri verdiğimi çok iyi biliyorum.

● Azizim, piyesinizin birtek kusuru var: Çok ince... Halk, bu kadar ince bir piyesi anlayamaz.

● Peki, peki, ben birşey söylememiş olayım.

● .....için varımı yoğumu vermeye hazırım.

● Bu adam çekilirse mi? Aman azizim, hiç lamı cimi yok, bu Fransa'nın sonu demektir.

● Sakalınızı uzatmalısınız, size çok iyi gidecek...

● Yalnız sizin iyiliğiniz için söylüyorum bunları, yoksa bana göre hava hoş.

● Sana çok sert bir parça düşmüş olacak, benimki çok yumuşak...

● Ah, şunu benden bir ay.. Ne diyordum... bir hafta önce isteseydiniz...

SAKIN İNANMAYIN

Çağımızda Âdem'le Havva "Karikatür" dergisi(İRAN)

POLİS HAFİYESİ

Şarlok Holmes'le yardımcısı Dr.Watson yolda buluştular. Şarlok Holmes, bir süre düşündükten sonra pi - posundan bir soluk çekip,

- Dostum Watson , dedi, kışlık uzun paçalı donunuzu giymişsiniz.

- Watson, Holmes, siz bir dâhîsiniz, dedi, ama nasıl anladınız uzun don giydiğimi?

Şarlok Holmes ciddîlikle,

- Çok basit, dedi, pantalon giymeyi unutmuşsunuz..

Tarihten bir yaprak:

MENDİL

Mendil, 15. yüzyılın sonlarına doğru bile pek kullanılmıyordu. O zamanlar insanlar burunlarını elleriyle temizlerler, ancak sofrada yemeği sağ elleriyle yediklerinden, bu iş için sol ellerini kullanır - lardı. Hocalarda bu yolda öğütlerlerdi.

Jean Sulpice 1545 de yazdığı bir kitapta mendili salık veriyordu. Jean Sulpice şöyle diyordu: "Burnunu temizlemen gerekince, sümüğü parmaklarınla almamalı, bir mendil kullanmalısın !."

Rotterdamlı Erasmus'un 1613 yılında yayınlanmış "Civilité moral des enfants " adlı broşüründe şöyle dediği görülüyor: "Kaskete ya da elbisenin yenine sümkürmek köylülere yakışır. Burnunu koluna elbisene sürmen ayıp olsa gerek. Ama büyüklerinden biraz uzaklaşır da burnundaki pislikleri bir mendille alırsan işte o zaman terbiyeni göstermiş olursun.

Hatta 17. yüzyılda bile mendil kullanmak asiller arasında pek yaygın değildi. Mareşal Turenne'in de hazır bulunduğu bir mecliste, yüksek rütbeli bir asil olan Hauterive de L'Aubespine, yemek sırasında, bir parmağıyla bir burun deliğini kapatarak öbür deliğin içindeki sümükleri bir ok hızıyla şömineye doğru püskürtü - verdi. Bir tabanca sesine benzeyen bu infilâk karşısında Ravigny, orada olanların pek hoşuna giden şu cümleyi kullandı: "Azizim, yaralanmadınız ya !."

De La Mésangere, 1797 yılında pek iştah açıcı olmayan bu konu hakkında şunları yazıyordu: "Daha birkaç yıl öncesine kadar sümkürmek bir sanat haline gelmişti. Kimi boru sesi çıkararak, kimi de kedi gibi hırıldayarak sümkürürdü. Bu işin mükemmelliği ne az, ne de pek fazla gürültülü oluşundadır."

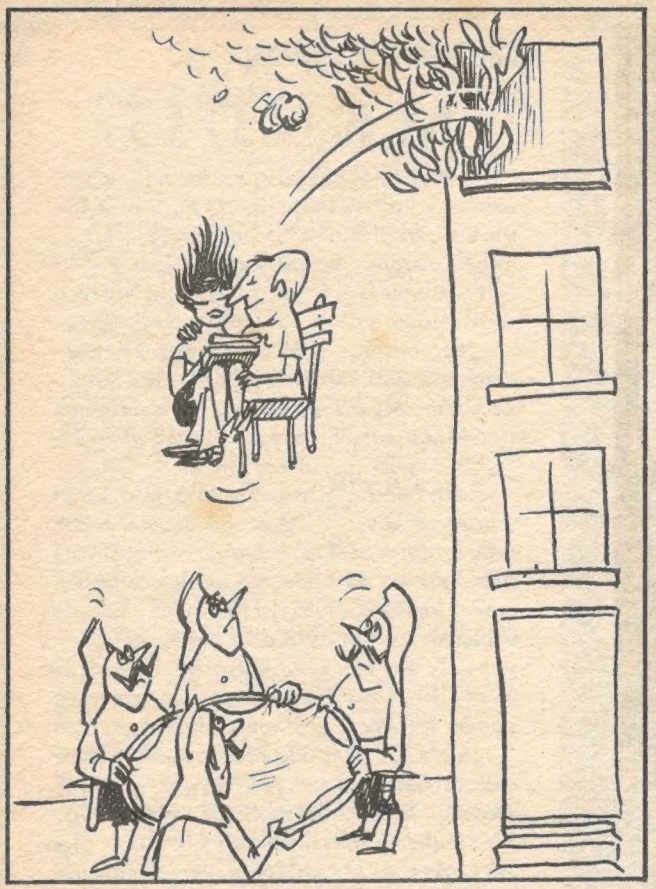

TÜRK KAR

İBRAHİM ERS

Öğrencilik yıllarından beri karikatür yapmakta olan Ersaraç, gazete karikatürcülüğü de yapmıştır. Resim öğretmenidir. Mizah dergilerinde karikatürler çizmektedir.

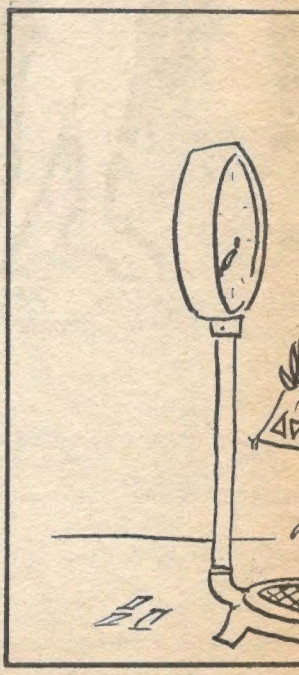

KATÜRCÜLERİ:

RAÇ

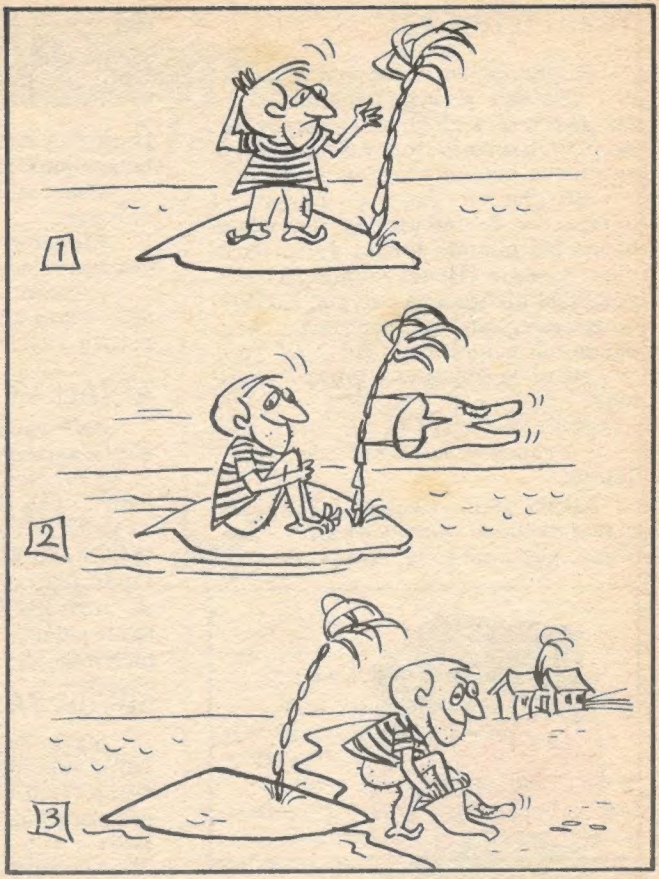

BESTEKÂRIN ÖLÜMÜ

YAKABİLİRLERDİ

Klemanso'nun iktidardan ve gözden düştüğü yıllar... Bütün Fransız gazeteleri aleyhinde yazıyor.Resimleri,karikatürleri yayınlanan gazetelerde kendisiyle alay ediliyor.

Bir gün tek başına Paris'teki parklardan birine gitmiş. Oturduğu banka bir nineyle torunu gelip oturmuş. Ninenin elinde,Klemanso' dan söz eden bir gazete varmış. Küçük çocuk,gazetede eski Fransız Başbakanının resmini görüp

-Kim bu büyükanne?diye sormuş

yaşlı kadın,

- Fransa'yı kurtaran odur işte ! demiş.

Küçük çocuk,ilkokulda Fransa'yı kurtaran insan olarak yalnız Jan Dark'ı öğrenmiş.Öğretmeni de, Jan

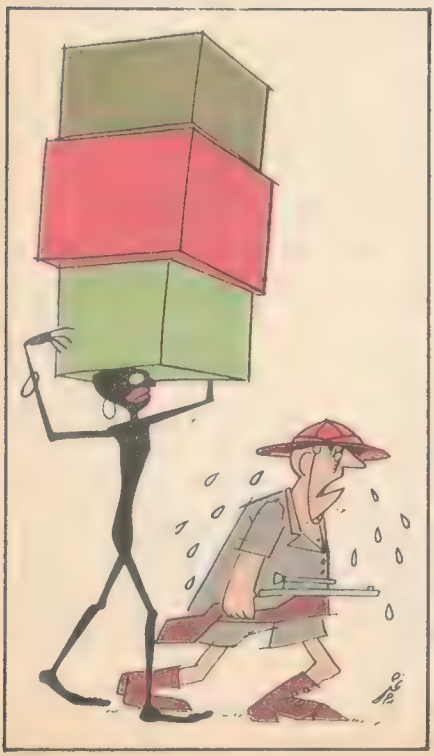

BİR SİZDEN

Dark'ın yakıldığını söylemiş. Çocuk bunu hatırlayarak ninesine,

Peki,onu yakmadılar mı? diye sormuş.

Klemanso,anılarında bu olayı yazdıktan sonra şöyle ekliyor:

-"Tanınmamak için hemen oradan kalkıp uzaklaştım ve halime şükrettim , Çünkü yakabilirlerdi de.."

APTALLAR

Jefferson,18.yüzyıl Avrupa'sını şöyle anlatıyor :

" 16. ncı Louis bir aptaldı. İspanya kralı da öyle.. Yaşamlarını avda geçirirlerdi. Sardenya kralı bir aptaldı. Portekiz kraliçesi bir budalaydı.Danimarka kralı da öyle.Prusya kralı bir salak domuzdu . İsveç kralı Güstav'la Avusturya imparatorn Joseph... Birer kaçıktılar.

BÜYÜK YALANCI

Mark Twain,bir gölde bol bol balık avlamış,sepeti balıkla dolu trene binmiş,evine dönüyordu.Kompartımandaki yolcuya anlatmaya başladı:

-Buranın insanları ne kadar aptal.Göl vıcır vıcır balık dolu. Ama hiç kimse balık avlamıyor. Ben bugün orda akşama kadar bir sürü balık yakaladım.

Hiç konuşmadan kendisini dinleyen yolcuya Mark Twain trenden inerken,

-Siz ne iş yaparsınız?diye sordu.

Adam,

-Buranın göllerinde balık tutmak yasak olduğu için ben bu göllerin koruma görevlisiyim,dedi,balık tutanı yakalarsam,ceza keserim.

O zaman Mark Twain,

-Affedersiniz,size kendimi tanıtmayı unuttum,dedi,ben de dünyanın en büyük yalancısıyım!

BİR BİZDEN

OKURYAZAR

Sultan Mahmut, pek sevdiği Keçecizâde İzzet Molla'ya,

-Molla, demiş, Yesarîzâde' yle hep birliktesiniz hiç ayrılmıyorsunuz. Bu ne sevgi böyle!

Yesarîzâde, zamanının ünlü bir hattatı idi.

Keçecizâde İzzet Molla,

-Şevketlim, demiş, Yesarîzade kulunuz yazı yazmasını bilir. Ben de biraz okumasını bilirim. Ancak ikimiz yanyana gelince okuryazar oluyoruz, onun için de birbirimizden ayrılamıyoruz.

EDEBİYAT SANATI

Abdülhamit döneminin ünlü yergicisi Adanalı Hayret Efendi, tek dilini tutsun diye birtakım görevlere getirilmiştir. Bir ara sansür kurulu-na üye yapılmış, daha sonra, zamanın öğretmen okuluna edebiyat öğretmeni atanmıştır. Bir gün derste öğrencilerine, eski edebiyat sanatlarından olan "Beraet-i istidlâl"in ne olduğunu anlatıyordu.

-Görünen bir şeyden, başka bir şeyi anlatmak sanatıdır... dedi.

O zamanki eğitim bakanının Erenköy'deki köşkünün bahçe kapısında içi doldurulmuş bir ayı varmış.

Anlattığına örnek vermek isteyen Adanalı Hayret Efendi şöyle der:

-Meselâ, kapısında ayı cesedini görenler, o köşkte Maarif Nazırı Paşa'nın oturduğunu hemen anlarlar.

AĞIZ

Adalı Avni bir gün, birkaç arkadaşıyla birlikte, ziyaret için bir arkadaşının evine gider. Kapı zilini çalar, içerden ses yok. Kapıya vurur, açan yok... Bu kez kapıyı tekmeler, yine açılmaz... O zaman bağırır:

-Mubarek kapı değil, sanki milletvekili ağzı, bir türlü açılmak bilmiyor.

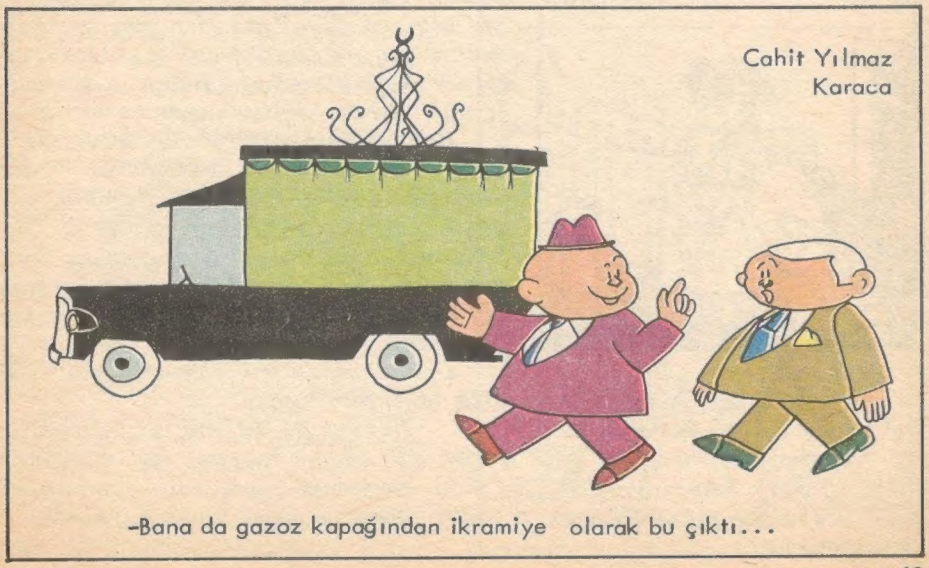

Cahit Yılmaz Karaca

-Bana da gazoz kapağından ikramiye olarak bu çıktı...

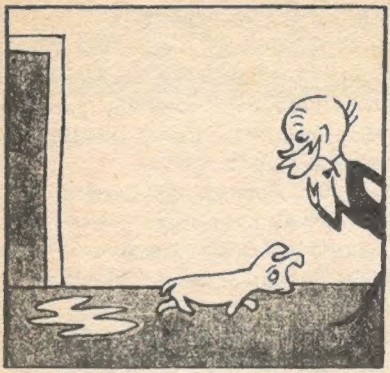

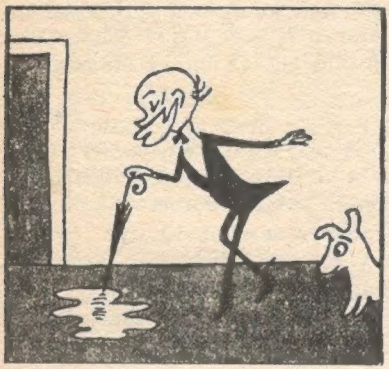

YABANCI

Erkek, karşıdan gelen, çok güzel çok şık kadına yaklaştı,

-Affedersiniz, dedi, yeni geldiğim bu şehrin yabancısıyım da.. Sizin eve nerden gidebileceğim: söyler misiniz?

Orhan Seyfi Orhon yazıyor:

Necdet Rüştü Efe

Anladınız belki, rahmetli Necdet Rüştü Efe'yi kastediyorum.

En başta radyolarımız olmak üzere partili partisiz bütün gazeteler, bütün tanınmış zatlar, bütün siyasî şahsiyetler, bütün devlet adamları büyük bir değerbilirlikle rahmetli Doğan Nadi'nin ölümünden bahsederken, ondan pek az önce hayata gözlerini yuman, aşağı yukarı onun yaşında bir şairin adından hiç bahseden olmadı.

Onun da hayatı yazı yazmakla geçmişti. Hem de şiir yazmakla! Geçer akçedir, diye manzum hikâye ve mizah tarzını tutturmuştu.

... Bir tek değerbilir çıkıp da rahmet vesilesi olsun diye bir defacık adını anmadı.

Zavallı Necdet Rüştü Efe.

... Efeliği, korkusuzluğundan, güçlü kuvvetliliğinden gelmiyordu. Edebiyat gibi, edebiyattaki şiir gibi, manzum hikâye ve mizah gibi ancak sahibini çok büyük güçlükle günü gününe yaşatabilen bir tarzı tutturmuştu.

Herkes için şöyleymiş, böyleşmiş, derler. Onun için de demişlerdi. Ne derlerse desinler, gelin siz de bununla yaşamak kahramanlığını gösterin bakayım? Necdet Rüştü Efe hayatını yıpratan bu uzun savaşın sonunda tam bir isabetle bir beyin kanamasından ölmüştür.

Cenazesinde pek yakın dostları ile aile yakınları vardı.

... Necdet Rüştü Efe unutulmuştur. Artık onu kimse tekrar hatırlatamaz. Çünkü kimsenin bunda bir menfaati yoktur. Kim yapacak, neye yapacak?

Son Havadis (14 Ekim 1969)

Ye, Ye, Ye !

Bir müzik var: Ye,ye ..Böyle çalar ne diye
elektro kitar?
Elbet bir manası var! .. İnler sabaha kadar
Kulüpte bir teviye
Kadın,erkek:Ye ye,ye!

Gel,bunu keşfedelim...Tam yerine gidelim :
Bura modern bir tekye!
Ayin mi bu,hayrola? Sallanır sağa,sola
Kitaristler der:Ye,ye..
Öyleyse ye Memet,ye!

Yuvarladık bir kaç tek...İşte bizim diskotek :
Gir modern meyhaneye!
Artık dünya senindir...Her ne bulursan indir
Çala kaşık mideye...
Ye Memet,ye,Ye,ye ye!

Arkanda varsa dayın: hemen sunulur payın
Geçmeden bir saniye!
At kapağı, babalık ; günde beşyüz liralık
Ücretli vazifeye..
Ye Memet,ye..Ye,ye,ye!

Sonra kalırsın yaya... Dil dök falan Ağaya,
Selâm çak filân Beye!
Namus, şeref, doğruluk... Söylenme abuk sabuk,
Sus..Boşver öyle şeye..
Ye Memet,ye..Ye,ye,ye!

Yapayım mı bir liste?... Yutan yutana işte...
Sen aç yatarsın niye?
Sofranda ne var, söyle? Sersem,öğünme böyle
Ben tokgözlüyüm diye!
Ye Memet,ye..Ye,ye,ye!

Hep porselen tabaklar! .. Dolsun,taşsın uçaklar
Valiz valiz hediye! ..
Nerede böyle bolluk?..Aylık...Ek ödev.Yolluk.
Ödenek..İkramiye!..
Ye Memet,ye..Ye,ye,ye!

Necdet RÜŞTÜ EFE

HOTEL